

Мотиваційний лист

Наприкінці 2000 року я дізналась про те, що ВІЛ-позитивна, а також, ще й про те, що є ліки, які можуть значно покращити стан здоров'я та якість життя людини, яка живе з ВІЛ та потребує лікування, але в нашій країні вони недоступні. Враховуючи той факт, що на той час я була вагітною для мене було вкрай важливо здійснити всі профілактичні міри задля зменшення ризику інфікування моєї майбутньої дитини, але ж далеко не всі з них були доступні у той час. Після народження дитини та отримавши певний досвід життя з ВІЛ я вирішила спромогтись максимально допомогати жінками, які опинились в подібній мені ситуації проходити цей шлях з максимальною легкістю та наявністю підтримки з боку не тільки родичів, медичних працівників, а й із забезпеченням їх психо-емоційним супроводом за принципом «рівна-рівній».

За цей тривалий період в нашій країні відбулось достатньо багато змін на краще.

У 2006 році я стала заступницею голови Черкаської Обласної Координаційної ради з питань запобігання ВІЛ-інфекції/СНІД та туберкульозу, зрозуміла механізми впливу на процеси прийняття рішень. Завдяки моїй роботі у складі обласної ради вперше була забезпечена діагностика визначення СД4 для мешканців області, впроваджене фінансування за кошти місцевого бюджету програм протидії ВІЛ та туберкульозу через НДО, виділено ставки соціальних працівників в медичних закладах області, переважно завдяки цьому Черкаська область перша в Україні, досягла елімінації передачі ВІЛ від матері до дитини у 2015 році. І в мене з'явилося чітке розуміння необхідності участі жінок у процесах прийняття рішень, в першу чергу тих, які стосуються покриття та забезпечення потреб саме жінок та дівчат.

Тому, ми, як БО «Позитивні жінки» України – єдина національна мережа жінок, які живуть с ВІЛ, ще 5 років тому розпочали процес входження до складу Національної ради з питань протидії туберкульозу та ВІЛ/СНІД жінок, які живуть з ВІЛ з окремо визначеним обов'язковим місцем у складі даного координаційного механізму країни.

Нарешті прийшов час обирати представницю спільноти жінок, які живуть з ВІЛ до складу Ради, тому я пропоную свою кандидатуру для забезпечення потреб, вирішення питань, що стають перед жінками та дівчатами, які живуть з ВІЛ в нашій країні через даний механізм, який продемонстрував дієвість за часи існування.

**З повагою,
Стрижак Олена
10 травня 2019 року**